

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed wniesieniem sprzeciwu do prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przewodniczący komisji odwoławczej przesyła podatnikowi w terminie tygodniowym od dnia powzięcia uchwały przez komisję odpis sprzeciwu i równocześnie zawiadamia go o wstrzymaniu wykonania uchwały komisji odwoławczej. Podatnik może w terminie tygodniowym złożyć przewodniczącemu komisji odwoławczej swoje wyjaśnienia i wnioski.”;

30) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. 1. Decyzje, na mocy których strony nabyły już prawa, mogą być za zgodą tych stron uchylane lub zmieniane przez:

- 1) organ finansowy nadrzędny nad organem, który wydał decyzję;
- 2) kierownika wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), jeżeli chodzi o decyzje wydane przez organ finansowy prezydium tej rady lub przez komisję odwoławczą;
- 3) Ministra Finansów, jeżeli chodzi o decyzje wydane przez kierownika wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) (pkt 2).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek gospodarki społecznej w zakresie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu podatków obrotowego, od operacji nietowarowych i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych, wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych. Decyzje w tych sprawach wydaje Minister Finansów, który może w drodze zarządzenia przenosić swoje uprawnienia na organy podległe.”;

31) w art. 183:

- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „prawomocnej”;
- b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują także prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) co do decyzji wydanych przez organy finansowe prezydium rad narodowych i komisje odwoławcze. W zakresie zobowiązań gospodarki społecznej z tytułu podatków obrotowego, od operacji nietowarowych i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych, wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, uprawnienia te przysługują w stosunku do państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni.”;

32) w art. 186 ust. 4 skreśla się wyraz „konsularnej”;

33) w art. 188:

- a) w ust. 1 wyrazy „nie nabył karty rejestracyjnej” za-

stepuje się wyrazami „nie zgłosił obowiązku podatkowego i nie uiścił związanej z tym opłaty”.

- b) w ust. 4 wyrazy „nabył kartę rejestracyjną” zastępuje się wyrazami „zgłosił obowiązek podatkowy i uiścił związaną z tym opłatę”.

Art. 2. W art. 5 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139 i z 1960 r. Nr 29, poz. 167) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. W przypadkach:

- 1) gdy podatnicy wykonują bez zezwolenia działalność gospodarczą lub zawodową, na której wykonywanie zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązani są posiadać zezwolenie, lub wykonują inny rodzaj działalności niż określony w zezwoleniu — podwyższa się stawki podatku o 50%, nie więcej jednak niż o liczbę 5,
- 2) gdy podatnicy wykonują bez uprawnień działalność gospodarczą lub zawodową, na której wykonywanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie ma obowiązku uzyskania zezwolenia, a wystarczy uprawnienie innego rodzaju (np. karta rzemieślnicza, potwierdzenie zgłoszenia działalności w organie przemysłowym rady narodowej), lub wykonują inny rodzaj działalności niż określony w uprawnieniu — podwyższa się stawki podatku o 20%.

Podwyżka stawek ustaje z końcem miesiąca, w którym przedłożono organowi finansowemu odpowiednie zezwolenie (pkt 1) bądź dowód uprawnienia (pkt 2).

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

8. W razie zbiegu okoliczności, o których mowa w ust. 4 i 6, przewidziane w tych przepisach podwyżki stawek stosuje się niezależnie od siebie.”

Art. 3. Ilekroć w innych przepisach jest mowa o karcie rejestracyjnej, należy przez to rozumieć pokwitowanie uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

Art. 4. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst dekretu o postępowaniu podatkowym z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po ogłoszeniu. W części dotyczącej zniesienia kart rejestracyjnych i wprowadzenia pokwitowań uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego ustawa ma zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1962, z wyjątkiem obciążeń podatkowych, o których mowa w przepisach art. 1 pkt 2 lit. e) oraz art. 2, a które mają zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1963.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

328

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1962 r.

o zmianie prawa o notariacie.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 276, z 1954 r. Nr 1,

poz. 1, z 1956 r. Nr 16, poz. 88 i z 1960 r. Nr 11, poz. 68) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 5. § 1. Czynności notarialnych dokonuje notariusz.
 § 2. Minister Sprawiedliwości może powierzyć asesorowi notarialnemu pełnienie czynności notarialnych przez określony czas.
 § 3. W razie niemożności pełnienia czynności przez notariusza prezes sądu wojewódzkiego powierza na ten okres czasu pełnienie czynności notarialnych asesorowi notarialnemu.
 § 4. W przypadkach nagłych kierownik państwowego biura notarialnego może powierzyć na okres najwyżej pięciu dni pełnienie czynności notarialnych asesorowi notarialnemu, o czym bezzwłocznie zawiadamia prezesa sądu wojewódzkiego.
 § 5. Przepisy dotyczące notariuszy stosuje się odpowiednio do asesora notarialnego w czasie pełnienia przez niego obowiązków notariusza.”;

2) po art. 5 dodaje się nowy art. 5¹ w brzmieniu:

- „Art. 5¹. § 1. W przypadkach niemożności pełnienia czynności przez notariusza, prezes sądu wojewódzkiego może wyjątkowo powierzyć pełnienie obowiązków notariusza:
 a) aplikantom notarialnym,
 b) osobom mającym kwalifikacje na stanowisko notariusza.
 § 2. Kierownik państwowego biura notarialnego w przypadkach nagłych może powierzyć osobom wymienionym w § 1 pełnienie obowiązków notariusza, nie dłużej jednak niż na pięć dni. Kierownik biura bezzwłocznie zawiadamia o tym prezesa sądu wojewódzkiego.”;

3) w art. 11 dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:

„7) pracował w charakterze asesora notarialnego co najmniej 1 rok.”;

4) w art. 13 § 1 część zdania pierwszego do dwukropka otrzymuje brzmienie:

„Od wymagań określonych w art. 11 pkt 5, 6 i 7 zwolnieni są.”;

5) tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie: „Aplikanci i asesory notarialni”;

6) art. 19² otrzymuje brzmienie:

„Art. 19². Aplikantów mianuje, przydziela do określonych biur notarialnych i zwalnia prezes sądu wojewódzkiego. Przeniesienie aplikanta do

okręgu innego sądu wojewódzkiego należy do Ministra Sprawiedliwości.”;

7) w art. 19³ skreśla się § 3;

8) po art. 19⁶ dodaje się nowy art. 19⁷ w brzmieniu:

„Art. 19⁷. § 1. Aplikanta notarialnego, który ukończył aplikację i zdał egzamin notarialny, Minister Sprawiedliwości może mianować asesorem notarialnym.

§ 2. Asesor notarialny wykonuje swoje obowiązki w okręgu sądu wojewódzkiego wymienionym w nominacji. Prezes sądu wojewódzkiego przydziela asesora notarialnego do określonego biura notarialnego.

§ 3. Przeniesienie asesora notarialnego do okręgu innego sądu wojewódzkiego oraz zwolnienie należy do Ministra Sprawiedliwości.”;

9) dotychczasowy art. 19⁷ oznacza się jako art. 19⁸ i dodaje się po wyrazie „aplikantów” wyrazy „i asesorów”;

10) w art. 58 § 2 skreśla się wyrazy „i aplikanci”;

11) po art. 58 dodaje się nowy art. 58¹ w brzmieniu:

„Art. 58¹. W razie mianowania asesorem notarialnym aplikanta notarialnego, który złożył egzamin notarialny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się mu do okresu pracy na stanowisku asesora notarialnego czas pracy na stanowisku aplikanta od dnia złożenia egzaminu.”;

12) art. 59 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1965 r. prezes sądu wojewódzkiego może w przypadkach niemożności pełnienia czynności przez notariusza powierzyć pełnienie obowiązków notariusza osobom, które co najmniej od lat pięciu pracowały w zawodzie notarialnym, a ostatnio zatrudnione były w państwowym biurze notarialnym w charakterze radcy, referendarza lub podreferendarza.”

Art. 2. Minister Sprawiedliwości ogłosi w drodze ogłoszenia jednolity tekst prawa o notariacie z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, paragrafów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
 Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

329

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1962 r.

o zmianie ustawy o ustroju adwokatury.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) wprowadza się zmianę następującą:

w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kadencja organów adwokatury trwa cztery lata, jednak obowiązane są one działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.”

Art. 2. Kadencja obecnie działających organów adwokatury trwa do dnia 31 grudnia 1963 r.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
 Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*